

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és köz-
gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk,
Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXII. évfolyam.

Felölös szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

3. szám.

Köszeg egészsége.

1887-ben, a bécsi egészségügyi kongresszus megnyitása alkalmával, korán elhunyt tudós trónörökösünk a többek között azt is mondá, hogy az államnak legfőbb kincse az emberanyag. Ezen mondas azonban csak akkor felel meg teljesen annak, a mit kifejezni óhajt, mikor a nép szellemi és fizikai erejét a legszelebb határig kifejteni képes, vagyis ha egészséges. De bár mennyire igyekezzenek is az állam és annak közegei a tisztu orvosok, a hatóságok stb. a nép egészségét udvös törvények és rendeletek által emelni, az nem fog addig sikerülni, míg magának a nép nagy rétegeinek figyelmét a közegészségügy iránt felebrészteni nem tudjuk. A népnek öntudatába kell viúnnunk, hogy az o javát akarjuk, hogy beathassa, miszerint egészségének emelése által saját anyagi jóléte és földi boldogsága is gyarapodik. Csak ha már idáig jutottunk, fog népünk mind jobban hygienikusan művelödni s nem túri majd meg azon égbekiáltó viszonyokat, melyek folytán most romlik és pusztul. Akkor nem fordul majd elő, hogy egyes vidékeken pusztító epidemiák alkalmával a babonás s buta csöcselék az orvosok és urak ellen fordítja haragját, öket a kutak megmérgezése gyanújával vadolva. Akkor nem lesznek helységek sot városok, melyek a természettől megáldva kello egészségügyi intézkedések betartása mellett valóságos természetes szanatóriumot képeznének, azok nélkül azonban a megbetegedések és halalozások olyan megdöböntő arányszámát mutatják, hogy az igazi emberbarát szívet e fölött mély szomorúság fogja el.

Ilyen természettől megáldott, de mostoha egészségügyi viszonyok között sinlödő város Köszeg is. Nehogy azonban némelyek szavamat tulszának vegyek, megszólaltatom a számokat, melyeket hiva-

talos anyakönyvi kivonatokból és a városi tisztu orvos jelentéseiből állítottam össze. Ezen adatok atengedéseért fogadjuk az illető urak e helyen őszinte köszönetemet.

1896. évtől 1901-ig, vagyis 6 év alatt Köszeg városában született 1308 egyén, meghalt 1079, tehát a születések száma az elhaltak számát ezen idő alatt 229-el multa felül, a mi átlagosan évenként 38 lelek szaporodását jelenti. Kamatokban kifejezve: Köszegen esik ezer lakosra: 27.2 születés és 22.3 halalozás, a szaporodás ezer lakos után 4.9.

Ez olyan csekély többlet, mely hazánk legkedvezotlenebb viszonyokkal bíró vidékein is csak ritkán fordul elő. Ebből könnyen kiszámitható, hogy ha Köszeg ezenúri is olyan tempóban szaporodik, mint eddig, és hogy ha a jövőben epidemiák nem tizedelik meg, akkor 52 év elteltével emelkedhetik lakosainak száma a 10,000-re. Hol lesz ezen idő alatt testver városunk Szombathely, melynek fekvése, talaja kedvezotlenebb mint Köszegé?

Ezen aránylag nagy halalozást többen azon körümenynek tulajdonítják, hogy Köszegre sok nyugalmazott hivatalnok és tiszt vonul, kik többekévesbbé idős és beteg emberek léven, a halalozás százalékát feltolják. Ez csak részben igaz, és sokkal nagyobb jelentősége van ebben az 5 éven aluli gyermekek nagy halandóságának, mely 1901-ben az összes elhaltaknak 32%-ját képeztek, vagyis 100 halott közül 32-öt vittek kiskoporsókban a temetőbe, mindössze pedig 58-at, és így igazán mondhatni: Köszeg virága bimbójában pusztul. Ha még aztan hozzátesszük, hogy egyedül a tudóésben elhaltak az összes halandóságának 15%-át képezték és pedig legtöbbsnyire fiatal koruk, akkor önkénytelen tör ajkunkra a panaszos kérdés, hát ez az egészséges város?

És még sem szabad csüggednünk. Mert nekem nincs kétségem az iránt, hogy Köszeg egyik hazánk legegészségesebb, legszebb és legkedvezöbbehajlatu városainak, hol sokan igen nagy kort érnek el. Így p. u. az aggkórban (70 éven és azon felül) elhaltak száma Köszegen 1901-ben 29-et tett ki, vagyis az összes halandóságnak 17%-át. De semmi jobban nem bizonyít Köszeg város egészséges fekvése, jó klimatikus viszonyai mellett miut az a faktum, hogy itt a hevenyfertözö betegségek, melyek más vidékeken megtizedelik a gyermekeket, igen ritkák és jó lefolyásuak. Nálunk leginkább a kanyaró keresi fel kicsinyeinket anélkül azonban, hogy sokat ártana nekik. Így 1899-ben nagy kanyaró epidemiánk volt, melyben 86 gyermek betegedett meg, haláleset nem volt. 1900-ban kanyaró nem konstátáltatott, s csak 1901-ben lépett fel újra 17 esetben. Difteritisz 1899-ben teljesen hiányzott, az utána következő két évben 4—4 eset fordult elő. Ezen három év alatt vörheny és tifusz 1—1-szer mutatkozott, egyéb heveny fertözö betegség nem fordult elő. A mig tehát e számok fényesen bizonyítják Köszeg kedvező helyzetét, addig a kimutatott nagy halalozási száma az 5 éven aluli gyermekeknek, még inkább késztet feltenni a kérdést, mi hát mindlunk oka ezen szomorú jelenségnek?

Erre már előre is azt felelhetjük, hogy kiváltképen az alsó néposztályban uralkodó kedvezotlen egészségügyi viszonyok okai városunkban a nagy halandóságnak. Mert a halál okok közül a „gyengeség“ és a „gyomor- és bélhurut“ volt legtöbbszor megölöje kisdedeinknek, a mi a halalozásnak csaknem 50%-ját képezi. Én e két csoportot szándékosan egybe vetettem, mert ö-mereles dolog, hogy a gyengeség legtöbbsnyire a rosszul táplált gyermekeknél fordul elő és a rosszul táplált, beteges szülök magzatait képezik. Ezek csak-

TARCA.

A Tabódyak.

Iria: Horváth Emil báró.

Akkor még a magyar parancsolt Erdélyországban. Nem sokáig, igaz, de mégis parancsolt. Épen a századközepén szakadt a nagy szabadság a nyakunkra.

Kevés alkalmatosság szolgálta még a nyilvánosságot akkoriban. Irott levél, jaj de nehezen jutott el faluból-faluba. Barátságos időben is bajosan mozdultak ki az emberek, már pedig rossz szelek fujtak mindenfelől.

Szász diákok jöttek haza Gottingából, Jenából, s csodálatos históriákat beszéltek apáinknak a jól táplált pocakos szappangyártó, gyertyátöntő, mézeskalácsos mestereknek. Hogy azok lelkenedezve csapták össze husos, szeplös kezeiket.

Küküllőváron még egészen jó barátságban éltek a dragonyos tisztek a megyei urakkal. Hol a főispánnál, hol a nyugalmazott konziliáruséknál gyültek össze esténként. S a nagy szálaban kigyultak a viaszgyertyák s kétszer is ki kellett cserélni, a mignem haza készüldött a társaság.

Valami vajszinü német báró, hadnagy Mignonból szavalt a konziliárus csillogó szemü leányának és a jókedvü, széles vállu dragonyos tisztek vigan járták a francia tipegőt. A mellékszobákban több csoportba összeverödött társaság trécselt. Az urak pipaszó mellett sokat hányták-vetették a világ sorát.

— Csak az az egy bizonyos, kedves István bátyám, — vélte Tabódy Farkas az öreg, — hogy a buza nem fizet, sok az eső s kevés a pénz. Nekem valahogy úgy jön, hogy nem mi aratjuk le ezt a vetést.

— Talán bizony más? — kötekedett Szentkataluay Ábris, a kinek már régóta nem volt mit aratnia.

— Más! Igen más. Nem jó idők járnak. Gyere Gábor!

Gábor, a fia, szakasztott olyan Tabódy volt, mint az apja. Közepes termetü, de izmos, hogy mikor felállt s kinyújtzkodott, csaknem remegett a teste. Jóképü gyerek volt, de valami erős makacs vonás nyújtotta meg az arcát kétfelől. Ugy is nézhetne volna, aki nem ismerte, hogy valami nagy bánatja van. Készülöttek.

A táncból elvittek a leányt is. Nyulánk, finom szöke leány, kifejező mélabus szemekkel. A megtestesült érzés, a hogy a galans tisztek neveztek. Pihegett a tánc izgalmatol a hogy bepölyalta a bátyja a meleg rökaprémés bundába.

Sokan kísérték le. Csinos főhadnagy segítette fel a kocsiba. Eszaknémetországi fiú; amolyan harmadik fiú, kire csak a nagy név marad, mert a vagyont elosztja a másik kettő. Beadják katonának, had éljen meg. S a tavasszal elvetették ide az Isten háta mellé, a hol alig tudott megszokni a civilizált nagy városok gyermeke: Forsterteini Forster Rudolf gróf.

Lassanként aztan megszokott minaiunk. El-eljart a tisztekkel mindenüvé s csakhamar öt is lekötötte az a vékony rózsalánc, a mi sokszor eltéphetlenebb erősbül.

Tabódy Ila is szerette a daliás, kedves fiut. És bár soh'se vallottak meg egymásnak, mégis mélységes igaz vonzalom keletkezett kettőjük között. Az öreg Tabódy nem valami jó szemmel nézte a német tiszt udvarlását. Gábor becsülni tanulta a komoly férfit Forsterben s néha el-eltervezgett a közeli jövendőről s e tervekben Rudolfnak is kijutott a maga szerepe.

Csunya esős idők állottak be. Aggasztó hírek érkeztek naponta s a pirosuló égálja mesélt valami szo-

moru históriát, melynek hangulata mindenkiut megkapott, bár voltaképen azt sem tudták kiról, miről?

Rudolf naponta kilovagolt Tabódra. Egyszer aztán beszélt az öreggel. Egyenes, nyilt térdszóval. S Tabódy Farkas szintugy.

— Németnek, katonának nem adok Tabódy-leányt.

— S ha katona nem leszek és ide költözöm szántani, vetni, csinál-e belölem magyart? ideadja-e akkor Ilat?

— Akkor -- talán. Becsüllek, öcsém. Odaadom.

— Este jött az ordre, hogy menni kell. Talán örökre ott hagyják a Küküllő virágos völgyét s vonulnak fel a hegyek közé, hol már javában dult a harc. Rudolf vezette az első csapatot. — A ködös estebe valahonnan bevilágított egy felgyujtott kuria s Rudolfnak mind ugy jött, hogy a Tabódy-leányt látja, a mint kérve esdekel a vad csöcseléknek, — hogy mentsek meg, de senki se siet a segítségére . . .

Mellette bandukolt a kadét. Nagy szürke lova alig bírta a sarat dagasztani.

— Hol járunk kadét?

— Otthon. Az ott az édes apám háza.

S rámutatott a magas fedelü udvarház világos ablakára.

— Poór! mondok neked valamit. De ugy figyelj meg, ha bele nem egyezel keresztül lölek. Szökjünk meg! Téged most, ki tudja? apád, testvéred ellen vezet a parancs, engem a . . . boldogságom ellen. A farsornál előre lovagolunk. Be hozzátok! Onnan majd tovább megyek . . .

— Késő éjjel erősen verték a tölgyfakaput. Tabódy Farkas felhuzott pisztolyal várja, a mig a legény kinyitja.

— Ki az?

nem kivétel nélkül az emésztő szerek betegségeiben hálnak el.

A rossz táplálkozásnak főbb okai: a nyomor, a tudatlanság a kuruzslás és a babona. A nyomorral küzdő anyának napszámba kell menni, tehát gyermekét nem szoptathatja a kénytelen mesterséges táplálék mellett azt felnevelni. A mesterséges táplálása a gyermeknek tudvalevőleg nemcsak károsabb az anya saját emlőin való felnevelésénél, de nehezebb és terhesebb is. Csak az orvos tudja, hogy népünk alsóbb rétegében mennyi betegséget sziv be a szerencsétlen magzat *cuclijával*, mely éppen olyan émelygösen piszkos, mint a milyen ronda az edény, melyben a táplálékot tartják. Ha még aztán hozzá teszem, hogy mielőtt a beteg gyermekhez orvost hívnak, addig a komám-asszony, a szomszédasszony, de legtöbbször még jobb házaknál is, a baba és egyéb javas asszony konzultáltak, miből következik, hogy az orvos igen sokszor csak az elháríthatatlan halált kénytelen konstatálni, egyéb teendője ritkán akad.

A rossz táplálkozáson kívül a *szomorú lakásviszonyok azok*, melyek a szegény nép között nálunk is a betegségeket és a halálozást szaporítják, a fertőző betegségeket pedig terjesztik. A lakás többnyire egy szobából áll, de még a jobb módúak is előszeretettel húzódnak ide 5—8 családtaggal, szárnyas és négylábu állataikkal egyetemben. Itt esznek, itt isznak, itt hálnak és itt hálnak is meg ezen szerencsétlenek. A szellőztetéstől félnek, mert azzal meleget veszítenek; az állati és emberi hulladékok a falakon, a padlón, minden zig-zugban felhalmozódnak. És a milyen belől a lakás, olyan az kívül és körül, olyan annak udvara is.

A gaudéjlé és egyéb szennyviz bngyburékolva szivároog az udvar közepén ki az utcára, ez helyel-közzel pocsoltyákat képez és olyan orrcsavarító büzt terjeszt magából, hogy a járókelők kénytelenek légzőszervük nyílásait zsebkendőjükkel befödni. A szemétdomb, az árnyékszék, a disznó ól, a kut, mind majdnem egyrakáson, vagy egymás tőszomszédságában. Eiszorul a szívem, midőn hivatásom ilyen helyre vezet. A multkor is szemrehányólag intém a beteg környezetét nagyobb tisztaságra. „Hja, így volt ez nálunk mindig“ felelte mogorván egy öreg asszony. És én elhiszem, hogy így volt, de erős a meggyőződés, hogy a jövőben *más-képen kell lenni*.

Ilyen szomorú helyzeteken az államnak, a helyi hatóságoknak, főleg az orvosoknak *együttes, célirányos működése okvetlen* szükséges. Itt volna már az idő, hogy a tett mezejére lépjünk.

A mi a magyar államot illeti, úgy örömmel kell konstatálnunk, hogy az egészségügyet illetően az utolsó években sokat tesz. Így többek között a legszegényebb anyák csecsemőiről is az 1898-iki XXI. törvények értelmében kellőképpen gondoskodik, *midőn nemesak a talált vagy anya-apa nélküli gyermekeket veszi oltalom alá, hanem mindazon csecsemőket is közellátásra szorulónak mondja, kiknek anyja munkába kénytelen menni, vagyis mint a rendelet mondja: „élet fenntartása veszélyeztetése nélkül, el nem láthatja“*. Az ilyen csekély és bizonytalan keresettel bíró anyák a *betegápolási alaphól* nekik nyújtott segílyt örömmel ragadják meg, hogy a

bizonytalan és rosszul fizetett munka helyett gyermekük szoptatásának szentelhesék magukat.

Az ilyen anyákat városi tiszti orvosunk vezetése alatt fel kell keresni, és abban az ő ismert jószívűsége mellett, a legliberálisabban eljárni.

A házkörüli tisztaság ellenőrzésére legalkalmasabb volna, ha a város egészségügyi osztályából egy állandó *tisztasági bizottság alakulna*, mely a városi tisztiorvos vezetése alatt időnkint udvarról-udvarra járna, s az ott uralkodó egészségügyi visszaéléseket azonnal beszüntetné, a fogantatandó eljárásról a tiszti orvos magának meggyőződést szerezne és az ellenszegülőket minden kimélet nélkül a törvény szigora által sújtaná.

A tanítók, lelkészek, orvosok kötelessége legyen a gyermekeket az iskolákban, a felnőtteket pedig népszerű előadások által folyton felvilágosítani, az egészségügyi intézkedések üdvösségére, a babona, a kuruzslás veszélyes voltára minduntalan figyelmeztetni. A helyi sajtó, mely utóbbi időkben az egészségügyi dolgokra nagyobb gondot fordít mint valaha, iparkodjék még intenzívebben a népre hatni.

Végére felemlitem, hogy egészségügyünk megjavításában az anyagi helyzet emelésén kívül még üdvös befolyást jósolok egy minap megjelent népszerű szaklapnak a „Jó egészség“-nek melyet ősmert higienikusunk Dr. Nagy Albert alapított és szerkeszt. A „Jó egészség“ a nép nyelvén van írva s nem csak hézagot pótol egészségügyi irodalmunkban, hanem valóságos misszióval is fog bírni, melynek legnagyobb mérvű terjesztését, minden emberbarátnak kötelességévé tesszük. Ezen lap kétszer havonként jelen meg, s ennek dacára csak 2 koronába kerül. Olcsó ára leginkább mutatja, hogy nincs nyereszkesedésre alapítva. Azon körülmény pedig, hogy legnevesebb higienikusaink fognak abban munkálkodni, teljes garanciát nyújt arra nézve, hogy a „Jó egészség“ nagy belső értékkel is bír, így annál inkább válhatik a nép közkincsévé. Oda kell tehát hatnunk, hogy ezen lap Magyarországon minden olvasni tudó magyar ember családjában, városban és falun otthonossá legyen és az imádságos könyv mellett foglaljon helyet.*)

Dr. Kemény Ignác.

*) A „Jó Egység“ megendelhető: Budapest, IV. Múzeumkörut 15. Dr. Nagy Albert orvos úrnál, vagy a cikk írójánál szíveségből.

Városi ügyek.

156.902.

Hirdetmény.

Egy női ezüst remontoir óra találtatott. A jogos tulajdonos átveheti a rendőrkapitányi hivatalban

165.902.

Hirdetmény.

Tekintve a vasuti indóház előtti térnek szűk voltát, a vasuti elnökség és az állomásfőnök meghallgatása után, a személy- és kocsiforgalom akadálytalan lebonyolítására a következőket rendelem el:

A magán- — társas (omnibus) — és bérkocsi kötelesek az alábbi vázlaton feltüntetett helyen felfállani olyképen, hogy a magán-fogatok és bérkocsi az indóház főbejárója elé akadálytalanul odahajthassanak.

Rudolfot keresik s ha még nem, keresni fogják, mert a vidéken úgy is suttogják a történetét.

Nagyot gondolt. Habozás nélkül. Kiürítette a zsebeit, a cimerez gyűrűjét s a pénzt betette a fiókjába. Itt egy levelet és lepecsételte. Szép öreg betűkkel megcímelte: — Fiamnak szeretettel.

Valami papirokat tett a belső zsebébe. Elfújta a gyertyát s néhány perc múlva a kertben volt. A szőlők felé amint ment, — kihangzott az éjszakába gyors ütemes lépésének zaja.

— — Mihály, a tanyai pásztor, Gábor urfnak is mesélt valamit s aztán „Jojcákát“ kívánt s befeküdt az istálló előtt a szénába.

Tabódy Gábor ismerte az apját. Villámgyorsan beharagant a szobájába.

Senki sincs; feltépi a levelet. Csak belekezd s aztán leteszi.

Lehuzza a csizmáját s szép lassan, nesztelen léptekkel belopódzik a fiatalok szobájába.

Szorosan átölelve tartják egymást s ki tudja, hol kalandozik szárnyaló tündérlálmuk, míg Gábor kiveszi a fal szekrényből a csillogó dragonyostiszti egyenruhát.

Egy negyedóra múlva lódobogás hangzik a küllővári uton.

A táborban mngkettőzték az órket. Támadástól féltek. A hideg őszi éjszakában alig melegített az a néhány szál fából rakott máglya az előrségen.

— Halt, wer da!

— Guter freund! Hol a parancsnok?!

Az őrség tiszteleg s egyik elkiséri a táborkar szállásához.

Indóház-épülete

T—	B 1 — 5 —
	2 — 6 —
	3 — 7 —
M M—	4 — 8 —

A ma átfogatok az M betűvel, a társas- (omnibus) kocsik T betűvel, a bérkocsi B betűvel jelzett helyen állanak fel, úgy amint a fenti vázlaton feltüntetve látható. A helyfoglalás az odaérkezés sorrendjében történik. Négyél több bérkocsi egy sorban nem állhat, az ezen felüliek a máodik sorban állanak fel, úgy amint a fenti számokkal jelezve van. Ha magánfogatok a számokra biztosított helyen el nem férnek, a kerítés mögötti helyen is felállhatnak.

Ezen rendszabály 1902. évi január hó 18-án lép életbe. — Egyébként a városi bérkocsi szabályrendelet intézkedései mérvadóak s ugyanezen szabályrendelet esetleg a kihágási bünték: 78. §. alapján fognak azok megbüntetettnei, akik ezen rendelet ellen cselekednek.

Köszeg, 1902. évi január hó 12-én.

Köszegi József,
rendőrkapitány.

280.902.

Hirdetmény.

A Gyöngyös-pataknak a kalló és bencs kert közt levő részén, valamint a jégpályákon a jégbeszerzés büntetés terhe alatt tilos.

Köszeg, 1902. évi január hó 15-én.

Dr. Sissovics,
polgármester.

194.902.

Hirdetmény.

Az 1881. évben született községi illetőségű I-3 korosztálybeli hadkötelesekre nézve, a sorhuzás f. évi február hó 2-án d. e. 9 órakor a városház tanácstermében fog megtartatni.

Felhívatnak tehát az ideilletőségű 1881-ben született hadkötelesek, hogy a sorhuzásra, vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig hoz ártartozók által magukat képviseltesek, mert a távollévők részére a sorzámat a bizottság fogja kihuzni.

Köszeg, 1902. évi január hó 17-én.

Köszegi József,
rendőrkapitány.

H i r e k.

— **Vasutügy.** A község-szombathelyi vasut igazgatósága az elnöki tiszt betöltése és egyebek ügyében csütörtökön gyűlést tartott, melyen *Szibély Gyula* udvari tanácsos és országos képviselőnek az igazgató-elnökségtől való visszalépése tolytan *Markovits József*, egyik eddigi buzgó alelnök választott meg egyhangulag igazgató-elnöknek s az e választás tolytan meguresedett alelnöki állásra *Freyler Lajos* igazgatósági tag. Egyéb ügyek elintézésével a község-szombathelyi vasut tolytatásaként Köszegtől az országhatárig tervezett vasut ügye került szőnyegre és pedig olyan tormaiban, hogy osztrák részről egyelőre nem mennek bele a vasut építésébe. E körülmény, ha nem is akasztja meg végleg a tervezett vasut kiépítését, minden esetre elodázza, mert a magyar részről az országhatárig való részletes vasutépítésnek a mi szempontunkból sem értelme nem volna, sem lehetőségét nem látja senki sem. A dologra egyébként még visszatérünk.

— **Uj egyesület.** A községi iparosok rokkant- és nyugdíj-egyesülete f. hó 12-én alakult meg a városháza tanácstermében tartott első reudes közgyűlésével, melyre 100-nál több tag jelent meg. Elnökül *Köszegi József* rendőrkapitány előadváu a két évnél tovább tartott nehézségeket az alapszabályok jóváhagyása körül, azokat immár kormányhatóságilag jóváhagyva terjeszti a közgyűlés elé és hogy azok részleteit újra megismertesse, felolvassa az egyes szakaszait s németül is magyarázza. Ezek után a mar előbb jelentkezett s a közgyűlés napján jelentkezett rendes tagok névsora állapototott meg. A tagok száma körülbelül 160. Alapító tagok, kik már az alapításnál bejelentkeztek s egyszersmindkorra 50

Épen együtt ültek. Valami elszökött közlegény felett tettek törvényt.

— Gróf Forster Rudolf vagyok, — a desentör! Egyik ordonánctiszt a kardját kéri. Kivezetik. Nyomban igazságot is tesznek. Sokat niucs mit tanácskozni. A magyar sereg a hátuk megett. A jelentkezés nem önkéntes, mert holnap ugyis megfognak volna. A rangja csak súlyosbitja a büntetést. Hogy idegen, annál rosszabb. Főrangu? hogy tudott így megtévelyedni?!

S az elnök ezredes kemény hangon mondja ki az ítéletet!

Zugsführer Knappek, 8 emberrel mennek a hegy aljába. A regimentspátert fel kell költeni!

— Jó félóra múlva hozta a patrui Tabódy Farkast.

— Mit akar?

— Én gróf Forster Rudolf vagyok.

— Nem lehet. Nem igaz.

— Kérem, — nekem itt vannak a papírjaim.

— Az mindegy. Ön nem Forster gróf. Ön alig tud uémetül.

— Leutinant. Mitéle számárságot csinált maga?!

Hogy tud ilyen embert elfogni. Vezessék ki a taborból ezt az embert.

A szegény hadnagy csak ment a Tabódy Farkas oldalán s nem értett semmit az egész dologból. A mint az előőrshöz érkeznek, valami hatalmas ropogás hallatszik. A jámbor morva hányja a kereszteteket.

— Mi az? — kérdezte az öreg Tabódy.

— Meglöttek egy dezentört!

Tabódy Farkas nem tudja hogy kit, de nagyon a szívére veszi a lövést. Könyes lesz a szeméája:

— Adjon az uristen neki békeséges kimulást!

— En vagyok, Rudolf! Eljöttem dolgos embernek, eljöttem magyarnak, eljöttem a fiadnak!

Tabódy Farkas nem kérdezett semmit, csak megölelte a katonát.

— Isten hozott — fiam!

— Vig napok derültek a Tabódy kuriára. Ha menyasszony volt s erősen készültek a menyegzőre. Csöndben akarták megülni, rossz idők jártak, de az atyafiságot sem lehet megsérteni. Rudolf hamar átváltozott. A zsinóros Zrínyi jobban állott hatalmas termétehez, mint a világos katonabluz. Senki sem bánta meg a cserét.

A menyegző napján érkezett meg a zsidó boltos fia Pestről; sok mindenfélét beszélt. Hogy a szomszéd városokban már háromszinü lobogók alatt toborozták a flukat s a fekete-sárga faköpenyeget mind befestették a kaszárnya előtt.

A három férfi fontos dolgokat tárgyalt. Mindegyik el akart menni, de Rudolfot lebeszéltek. Neki nem szabad, hival is kell, hogy maradjon valaki.

Csöndben megesküdött az uj pár. Az a néhány atyafiság haza készüldött. Ki tudott azokban az időkben mulatni?! Bezárták a kapukat. Mindenki lepihent.

Csak Tabódy Farkas járkált a szobában, s hánytatette gondolatait. Valaki ijedten kopogtatott az ablakon.

— Tekintetes ur! Tekintetes ur! Én vagyok Mihály, a tanyáról.

— Mi baj? Mit keresz itt?

— Instálom, a szőlők alatt katonák jöttek. Nem mifajtaink, mert idegenül beszéltek. Vélttem, — jó lesz azt megjelenteni az ifju ur mián...

Tabódy Farkas tisztában volt a dologgal. Ezek

„Tea“ valódi orosz- és angol importált különféle minő-

koronát fizetnek 3 év alatt: *Köszegi József, Mederl János, Schönbauer János és Kühn Lajos*. — Ezután megismerteté elnök a kezelésre vonatkozó javaslatát, mely a könnyű s gyors áttekintést biztosítja, — a hátralékban maradt lehetetlenné teszi, s mely szerint minden tag önmaga értékjegyekkel nyugtázza heti befizetését. Mínden tag hetenkint 20, 30 vagy 40 fillér (kor szerint) 10 évi befizetés után rokkantságra, avagy nyugdíj-képességének elérésekor állandó, legalább 4 korona heti segélyre tarthat igényt. Azonban az egyesület az első 10 évi tagoságon belül is, gyűjtendő tartalékjából tog segélyt nyújt. Már eddig is 1500 korona ily célra való bevétele van mulatságok eredményéből. — Végül bejelenti az elnök az ipartestület kiküldöttét, melynek az elnökségben, választmányban és felügyeletben való közreműködés előbbbsége biztosított, mire *Pratscher Dániel* ipartestületi elnök javaslatára elnökül *Köszegi József*, jegyzőül *Frankl Lajos*, pénztárnokul *Kühn Lajos*, választmányi tagokul: *Tangl Adolf, Szirch Ignác, Kálmán Lajos, Balhó József, Molnár István, Dillman Lajos, Simon Antal, Kovács József, Paller András, Perkovits Ferenc, Róth Ferenc*, póttagokul: *Wolf Károly, Fábiansz János, Tomits Lajos, Molnár Lajos*, a felügyelő bizottságba: *Mederl János, Lauringer Ferenc, Sautnauer János*, az évi számvizsgáló bizottságba: *Schönbauer János, Jagits Antal* és *Szova Ferenc* egyhangulag megválasztottak. Al-elnök (hivatalból) az ipartestület elnöke: *Pratscher Dániel*, e testület részéről a választmány tagjai: *Gaal József, Bajcsi Lajos*, a felügyelő-bizottság tagja: *Jóó Sándor*. — Ezek után *Pratscher Dániel* megköszönve az elnöknek eddigi sok fáradságát az egyesület létrehozása körül, a tagokat összetartásra buzdította. — *Köszegi József* elnök megköszönte a maga s a többi megválasztottak nevében a beléjük helyezett bizalmat, kijelenti, hogy ígéretet nem tesz, hanem majd az első három év leteltyása után, ha számot fog adni az addigi eredményről, itéljék meg, megtette-e kötelességét, melyre az iparosok érdekében azért vállalkozik szívesen, mert a kisipart üzök legnagyobb része, ma már csak nagyritkán szerezhethet vagyont s így rászorultak arra, hogy öreg napjaikra, vagy rokkantságuk esetére egyesült erővel biztosítsák magukat. Kéri megválasztott tisztársait s az összes tagokat, hogy támogassák e cél elérésében, mert minden siker az összes iparosok becsületére fog valni. A közgyűlés az elnökség lelkes éltetése mellett nyert betegezt. A megválasztott tisztikar s választmány f. hó 18-án tartja első ülését, melyben a szervezkedésre nézve lognak a szükséges előmunkálatok úgy megtörténni, hogy a heti befizetések lehetőleg már február 1-én eszközölhetők legyenek. — Mi igaz örömmel fogadjuk a köszegi iparosok e dicséretes mozgalmát, mert „Segíts magadon s az Isten is megsegít”, — a köszegi iparosok pedig ezen egyesülettel nemcsak magukon, hanem társaikon is egyuttal segítenek, de embertársaikon is, mert az nem-iparosokat is vesz tel a humánus és jótékony célú egyesület kebelébe.

— **A kath. kör vigalma.** Nagy látogatottság mellett, fényes sikerrel folyt le a kath. kör mult vasárnapon rendezett estéje a Mulató termeiben. Változatosan összeállított műsor nyitotta meg az estét. *Kiss Szerafin* bencés tanár felolvasása a nőkről, esztétikai alapon való fejtegetéseivel nagy figyelmet s megérdemelt tetszést aratott. *Oriovits Gizella* magyar műdalait s *Törzs Károly* hegedű szolóját is tetszéssel fogadta a közönség. Ezután egy tercettet hallgatott végig a közönség „A három király éneke” oratoriumából. Énekeltek: *Kneifelné Krampol Mici, Eitner János* és *Dohnál Péter*. Miután *Fodor Kálmán* ügyesen elszavalt „Pázmán lovag”-ját is megtapsolták, következett a műsor utolsó pontja gyanánt az egyházi egész vegyes kar fellépése *Fekete Gizi* k. a. zongora kíséretével. *Nentwich Heinzelmann* n című dalát énekeltek zajos tetszés mellett, amit keüytelenek voltak megismételni. A műsor befejezése után kezdetét vette a tánc, mely fokozódó jó hangulatban reggelig tartott. A jelen volt hölgyekről sikerült a következő névsort összeállítani:

Terplán Kornélné, Zichy Hermanné grófné, dr. Kemény Ignácné, dr. Sissovcics Miklósné, Eitner Jánosné, Dohnál Péterné, Törökné, Hegedűsné, Feigl Gyuláné, Feigl Adolfné, Lauringer Ferencné, Kukuljevic Gyuláné, Kukuljevic Józsefné, Fekete Józsefné, Pallerné, Gruber Gusztávné, Molnár Istvánné, Hoyerné, Lakatosné, Szomor Lajosné, Gratzl Jánosné, Karner Mátýásné, Törzs Istvánné, Vidor Pálné (Dörf), Schieferné, Gintner Mihályné, Bajcs Mihályné, Hauke Alfredné, Hülleschné, Tangl Adolfné, Fuchs Jánosné, Krampol Richardné, özv. Sauerne (F.-Pulya) Terplán k. a., Kincs Ida, Kovács Teréz, Karner Teréz, Lakatos Klára, Fekete Gizella, Gruber Stefi, Gruber Anna, Horváth Hermin, Gruber Ida, Paller Fáni, Keszler nővérek, Preuner Riza és Paula, Hutter Elvira és Anna, Schäffer k. a., Hauke Hermin, Schlapter nővérek, Szakovits Irma, Koczor Mariska, Fuchs Irma, Kneifel Mici, Oriovits Gizella, Eitner Sarolta, Perkovits Paula, Schiefer k. a., Gintner Mici, Hauke Emmi, Gratzl Anna, Hannibal Irén, Nyulassy nővérek (Nagy-Csömöte), Ecker nővérek, Sauer Irma (Felső-Pulya), Marovits Ilka. Egy-letli kar: *Dohnál Péter, Keruer Ignác, Eitner J., Kuntner, Eitner Sarolta, Schlapter J., Koczor M., Oriovits G., Kneifel M., Windisch M., Dillmann Róza, Hettlinger Mariska*. Zongorán: *Fekete Gizella*.

— **Hangverseny és táncestély.** A városi szegények javára rendez mulatságot folyó hó 25-én a fiatal-ság. A mulatság, mely tél 8 órakor kezdődik a Mulatóban, hangversenyyel veszi kezdetét, melyen szerepelt tog *Zichy Hermanné* grófné s több műkedvelő. A rendező-bizottság élén *Sissovcics Miklós* dr. polgármester áll s mindent elkövetnek arra nézve, hogy a mulatság jó sikerre vezessen s minél több jusson a szegényeknek. A belépő-díj egy korona és 4 korona. A meghívókat most küldik szét.

— **Nyugalomba megy.** *Korchmáros Gáspár* kir. járásbíró, a köszegi járásbírói hivatal vezetője nyugdí-

jaztatását kéri. Évek hosszú során át hivataloskodott, kevés megszakítással közel 50 esztendeig s így nem csodáljuk, ha pihenésre vágyik.

— **Nagy munkahiány.** A m. kir. belügyminiszter körrendeletben arról értesítette a törvényhatóságokat, hogy a közös kulügyminiszterrel vett értesítés szerint Németországban a gazdasági és kereskedelmi téren már hosszabb idő óta mutakozó pangás következtében Münchenben a kereseti viszonyok egyre rosszabbodnak. Az építkezés terén az utóbbi időkben mutakozott föllendülés sok munkaerőt vonzott Münchenbe, hol a most beállott változás folytán nagy munkahiány van. A munkanélküliek száma meghaladja már a 10,000-et, akik között sok a magyar honos. Hogy ne szaporodjék ezek száma s a magyar munkás tudja, mi sors vár rá oda-kunni, ne menjen most semmi áron Bajorországba és annak fővárosába, Münchenbe.

— **Az iparosok nyugdíj egyesületéről.** Néhány iparos, aki ezen egyesületbe belepert, azt az eszmet peudítotték meg, hogy ne csak a térj kapjon nyugdíj-igénye elérésekor heti nyugdíj-illetményt, hanem ennek elhalalozása esetén az asszony is, élete fogtyáig, akiért azonban ugyanazon heti befizetések akarnak teljesíteni. Ez persze igen szép és humánus gondolkodás, de egyszerűen lehetetlen. Ezzel az egyesület oly kockázatot vállalna el, melyet teljesíteni nem tud. Mert ez a kombináció egymaga s a nő biztosítása egy egészen más számításon alapszik. Nezzünk csak néhány példát. Egy 30 éves férfi beiratkozik és 10 évi hetenkint 20 fillér fizetés alatt tehát évenként 10 K 40 filléért, rokkants nyugdíj-igénye esedékessé lesz. Tegyük fel, hogy valaki csak egyetlen esetben lenne 10—12 héten át munkaképtelen, akkor ezen egy esetben is már 80—100 koronát fizet ki az egyesület. Hat még, ha egy tag többször lesz munkaképtelen. Ily esetekben is már többet kap, mint amennyit 3 év alatt befizetett és e mellett még az a kötelesség is hárul az egyesületre, hogy 30 év leteltye után a tag nyugdíjképességének elérése után, ennek évenként legalább kb. 250 koronát fizessen. Moudjuk hogy a 60 éves ember ezt csak 5 évig élvezi, már ez is 1000—1200 korona. Hozzászámítva rokkantsági eseteit, 1200—1500 korona a kifizetett összeg. Hogy lehessen tehát még a tag elhalalozása után a nőnek is folytatólag nyugdíjat fizetni, hiszen ha ez csak 5 évig élvezne ilyet újabb 1000—1500 korona lenne fizetendő. Ezt azért a 30 év alatt befizetett 3—400 koronáért és ugyanannyit a nőért történt befizetésért nem lehet biztosítani. Hat még a férj és nő között nagy a korkülönség, a nő jóval fiatalabb, például ha egy 50 éves özvegy egy fiatal nőt vesz feleségül. Hiszen ilyen esetekben a férfi halála esetén a nőnek 30—40 évig kellene nyugdíjat fizetni. Mert ismert dolog, hogy a nő élete hosszabb mint a férfé. — Az iparosok nyugdíj-egyesülete igenis fog egy táblázatot kidolgoztatni, hogy mily befizetéssel s mily korviszonyok között lehet az iparosoknak telességeiket is nyugdíjra biztosítani s amint ez meglesz ezt a tagokban be is fogja mutatni, azonban ez a körülmény ne szolgáljon akadályul, hogy az iparosok az egyesületbe való belépéstől tartózkodjanak. Az ezáltal nyújtott kedvezmények ugyis oly nagyok, hogy mindenkinek saját érdeke ezt mihamarább igénybe venni. Inkább ma, mint holnap. Minnél előbb belépünk, annál hamarabb lesz részük a kedvezményekben. Biztosítsák magukat és családjaikat inkább a biztos kevérsre, mint a semmire. Ilyen egy-ületnél nem lehet ám merész gondolatok alapján követeléseket tenni, itt számolni kell és pedig igen lelkiismeretesen, mert a kormány, mely ily egyesületekre szigoruan felügyel, csak is azt engedélyezi, amit az egyesület tényleg beváltani is képes, még akkor is, ha tömeges rokkantságok, találkozások és nyugdíjigények előfordulnak.

— **Álarcos bál.** A köszegi önk. tüzoltó egytel f. évi február hó 1-én a „Mulató” helyiségeiben zártkörű álarcos bált rendez. Ez nem csak egyszerű jelmez bál, hanem a szó teljes értelmében díszes álarcos bál lesz, melyre máris nagyfoku előkészületeket tesznek.

— **Rómet látó flakkeros lovak.** A lovak, melyek mindjobban kiszorulnak rendeltetésük teréből, sok mindeunel elégedetlenek, amit az újabb kor a közlekedés terén produkált. Még a vasuttal és biciklivel sem barátkozhattak meg egészeu, mikor legujabban az az ördögös automobil zörög el mellettük utánozhatatlan sebességgel és kelt bennök irigységet, avagy félelmet. *Domján János* berkocsis lovai mondhatnák meg, mi bántotta őket, mikor most csütörtökön a Korona-kávéház előtt, minden esetre abraolás után, vesztegelve egy motoros kocsinak elrobogása miatt otthagyták helyüket, ott pipázó gazdájukat s mintegy versenyre kelve rohantak a Kossuth-utcán végig. Jó, hogy a motoros kocsí gyorsabb volt még a Domján lovainál is, mert ez utóbbiak egy alkalmas helyen, gazdájuk háza előtt feladták a további küzdelmet, vagy félelmet és szépen megállottak. Domján uram pedig tovább pipált.

— **Farsangi mulatság Lukácsházán.** Multkori lukácsházi farsangi hírlukre vonatkozóan a következő sorokat kaptuk:

„A fiatalság mult vasárnap jól mulatott Östör László vendéglojében, szokott, példás magaviseletével mindenki becsülését bírva, a ki csak kedvelője ily kedvtöltésnek. A rendezőbizottság még meghívókat is küldött szét elég tisztességtudóan, úgy, hogy akárki is meggyőződhetett józan vidámságukról. A hajnali harangszó előtt pedig együtt, szépen dalolva hazatérték kedves szülői fészkekbe.

Ennyit az igazság kedvéért!

De nem Pulutya.

Mellesleg pedig még csak annyit, hogy Pulutya pálinkaszagu cikke jutalmául a lukácsláziak szívesen átengedik Östör urtól felajánlott 19 liter pálinkát, mert ók bizony az ilyen — csak söpredéknek való — italt még 5 évig sem fogyasztanak el.”

— **Köszönet-nyilvánítás.** A köszegi kath. körnek folyó hó 12-én tartott mulatsága alkalmából a kör könyvtára javára föllüllesztui szívesek voltak: *Gerbert Örnagy* 8 kor.; *Pteffel J., Schwab A., Seper L. Kiucs I., Freh A.* 4—4 kor.; *Hoffmann J., Dr. Kovács I., Dr. Kemény I., Martinkovits M.* 3—3 kor.; *Bajcsi L., Berényi M., Darázs J., Freyberger S., Kis A., Dr. Mázy E., Dr. Hegedüs J., Vidora N., Köszegi J., Dr. Sissovcics M., Varga Gy., Róth J., Scharpf J., Feigl A., gr. Zichy H., Inreiter H., Vöröss Zs., Molnár B., Mick B., N. N., N. N., N. N. 2—2 kor.; ifj. Eitner G., ifj. Eitner E., Eitner J., Feigl Gy., Gratzl J., Hőgyészi A., Kiss Sz., Mederl J., Niehold M., Vörös B., Windisch A., Nyulassy J., Dr. Schmidt N., Kocsis L., Waisbecker J.-né, Waisbecker nővérek, özv. Krampol R., Kneifel J., Kovács H. 1—1 kor. A jöszivü felüllesztőknek a kath. kör ezuton is köszönetet mond. A pénztárnok.*

— **Anyakönyvi statisztika.** A köszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési-és halálozási eseteket jegyezték be:
Születés.

Január 5-én. Zetler József és Pfeifer Mária, fia, Ferenc, róm. kath.

Január 7-én. Francsics József és Zartl Teréz, leánya. Anna, róm. kath.

Január 14-én. Freyberger Sándor és Szlavik Augusztá, leánya, Miklós, róm. kath.

Halálozás.

Január 13-án. Puh Jánosné sz. Oriovits Erzse háztartásban, róm. kath., 61 éves, bél fekély.

Január 14-én. özv. Witzmann Józsefné sz. Draskovits Anna háztartásban, róm. kath., 68 éves, végelgyengülés.

— **Meghívó a Szabad-Bárándon** 1902. évi január hó 25-én a Krüpf-féle vendéglő összes helyiségeiben megtartandó „elite-bála”. Belépti-díj személyenkint 2 kor. Kezdeté 7 órakor. A mulatság tiszta jövedelme a Szabad-Bárándon emelendő „Erzsébet-liget” emlékkó alaptökéjéhez fog csatoltatni.

A köszegi gólya.

Binder-ház kémeünyén
Kelepe a gólya,
Csőrében csomomú,
Vánkos, párna, pólya.

Első emeletnek
Ablakán keményen
Kopog s kiált: „Nyisd ki
Édes komám nékem.”

„Eredj gólya, lódulj,
Én nem rendeltelek,
Földszinten a címzett,
Itt elég a gyerek.”

Lerepül a gólya
Földszintre egyenesen,
Hol aztán elveszik
A síró kisdódet.

De visszatértében
Részáll pillanatra
Megint ablakunknak
Keszruy párkányára.

„Ifj'asszony, szép lelkem,
Vigyázzon magára,
Mert a sor rajta van,
Jövök nem sokára.”

Elröpple aztán . . .
Asszonyom hülledsz,
„Apjuk, hallottad-e
Mondd csak igaz-e ez?”

„Anyjuk, tudj' az isten,
Vigyázzni jó nagyon,
De ha mégis hozna:
Jöjjön a kis . . . majom.”

(Szup, czup.

— **Gazdagon berendezett raktárát** fűszer- és csemegeáru-cikkében ajánlja *Waisbecker Ede* utóda *Schaar József*.

— **A legnagyobb gyémánt.** Durbanban (Fokföldön) eddig páratlan nagyságu gyémántot találtak. Sulya 275 gramm, színe kissé sárgás, de értékét mégis óriási összegre circa 3 millió koronára becsülik. Hogy ez mily nagy összeg, kitűnik abból, hogy ezen árért 5 millió doboz valódi Réthy-féle pemetefü-cukorkát lehet venni.

Köszönet-nyilvánítás.

A fájdalom napjaiban, mikor

Holéczy Jánosné,

szül. Gürtl Anna,

a felejthetetlen nő, kedves anya és szeretett leány halála oly mélyen leujtott bennünket, minden oldalról szeretetteljesen nyilvánult irántunk az igaz részvét és vigasztalás hangja.

Képtelenek lévén e pillanatban mindenkinek, akár szó- vagy írásbeli részvétkifejezéséért, akár a temetésnél való szíves megjelenésért szívbéli köszönetet mondani, ez uton rójuk le kimondhatatlan halánkat és köszönetünket.

Karánsebes — Köszeg, jan. hóban.

A Holéczy és Gürtl család.

ségben kapható **J á n o s a G y u l a** csemege-kereskedésében.

Vasuti menetrend.

Állomások.		II, III. oszt. kocsikkal			
Közep európai idő.		reggel	d. e.*	d. e.	d. u.
Köszeg	ind.	4 ³⁵	7 ³⁰	11 ⁴⁰	5 ⁴⁰
Lukácsháza (m. h.)		5 ⁰⁸	8 ⁰⁸	11 ¹⁴	5 ³⁰
Német-Gencs (m. h.)		5 ²⁴	8 ²⁵	12 ¹⁰	6 ⁻
Szombathely erk.		5 ³⁹	8 ³⁵	12 ²⁵	6 ¹⁵
Szombathely ind.		6 ⁴⁵	10 ⁴⁰	3 ¹⁵	7 ³⁰
Német-Gencs (m. h.)		7 ⁰¹	10 ³⁶	3 ³¹	7 ⁴⁵
Lukácsháza (m. h.)		7 ¹⁸	11 ¹³	3 ⁴⁸	8 ⁻
Köszeg erk.		7 ³¹	11 ²⁶	4 ⁰¹	8 ¹⁵

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.

Szombathelyről indul:

Bécs fele:	éjjel	regg.	d. u.	d. e.	este
	ind.	4. —	5.50	9.00	2.19
	érk.	8.55	9.52	1.40	5.35
					9.85
					11.50
Kaalzeára:	ind. d. e.	11.07	d. u.	2.14	este
	érk.			4.08	7.38
					éjjel
					12.55
Budapestre:	ind. regg.	9.08	d. u.	12.40	éjjel
	érk.	2.05	gyv.	7.15	szv.
					9.15
					7.25
					1.15
Grazba:	ind. regg.	6.06	d. e.	11.10	d. u.
	érk.	10.30		3.36	3.16
					este
					6.59
Rumfeld:	ind. d. e.	9.25	d. u.	3.25	este
	érk.	10.32		4.32	7.20
					8.27
Pozsonyba:	ind. reggel	4.40	d. u.	12.20	d. u.
	érk.			11.30	(Csorna) 3.10 (Pozsony) 8.33
Pinkafőre:	ind. reggel	6.14	d. u.	3.20	este
	érk.	9.14		6.22	7.15
					9.58
Szekes- fehérvarra:	ind. reggel	2.50	d. u.	12.40	
	érk.	8.22		6.08	

Világhírű Sör!

A Pilseni-Ösforrás csakis a Jánosa-Buffetben kapható ugyszintén utcán át is kiméretik.

Üzlet- áthelyezés.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a Várkör 85. sz. alatt levő építő- és díszáru-

bádogos-üzletemet

folyó évi február 1-én saját házamba (Árpád-tér 387. sz.) helyezem át.

A n. é. közönség további b. partfogását kérve maradok

mély tisztelettel

Pertorini Rezső,
bádogos-mester.

A Richter-féle LINIMENTUM CAPS. COMP.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált házi szer, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvényed, ízületi és mozgáscsökkenésnél.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzékkel fogadjunk el. — 40 f., 1 k. 40 f. és 2 k. arban a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Főraktár: Török József gyógyszeresnél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szaktitok.
Rudolstadt.

Gázizzófény-lámpák!

Gáztelep és csővezeték nélkül!

Legjobb utózávilágítás.

Képes árjegyzék ingyen.

Gerson Boehm & Rosenthal,

Lampen- und Metallwaarenfabrik,

Wien, XX 2. Donauesschingenstrasse 20.

Niederlage: IV. Mühlgasse 3.

Főraktár Köszegen: Rosenstingl Jakab úrnál.

Meghívás

a községi bortermelők szövetkezete által
1902. évi február hó 2-án d. e. 11^{1/2} órakor
a „mulató” nagytermében megtartandó évi
rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

- 1.) Igazgatósági jelentés.
- 2.) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3.) Számadás és mérleg előterjesztése.
- 4.) Választása egy felügyelő bizottsági tagnak.
- 5.) Indítványok.

Az igazgatóság.

Napról-napra mindinkább
jótéteménynek
és szűkegetnek bizonyul
minden családban a

**Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé**
használata.

Gondos háziasszony ne késlekedjek
tovább ezt a józú és egészséges
kávé italt bevezetni.

Tisztább pótkávé nem létezik, és
nincsen józu pótlás a babkávé
helyebe, a hol ez orvosilag eltiltatott.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé
csakis a „Kneipp páter” védjegyű
eredeti csomagokban valódi. Nyitva
marogott, vagy másképen csomagolt
maláta kávé soha sem

Kathreiner.

KWIZDA féle Korneuburgi marha táppor

Étrendi szer lovak, szarvasmarhák és juhok részére.
50 év óta a legtöbb istállóban használatban van étvágy — bírány a rossz
emésztésnél, a tej javítására és a tehének tejlőképességének fokozására,
csontnövekedésnél. — 1/2 doboz ára 1 korona 40 fillér, 1/3 doboz 70 fillér. Csak
a lenni védjeggyel valódi. Kapható minden gyógyszerárban és gyógy-
lőkereskedésben. Főraktár: Kwizda Farmazárban, c. és kir. osztr.-magyar,
román királyi és bolgár fejedelmi udvari szállító, kőrőlki gyógy-
szerek, Korneuburg, Bécs mellett.